

tanni vō membra que in eis sana sunt abscondunt & que sunt miserabilia improbis sine ostendunt vt magnitudo miserie ad misericordiā excitet. Itē abbas pastor videns mulieres in monumentis flētes ait: q̄ sic debet monachus facere scilicet iugiter flere pro peccatis suis. ¶ Quinto oratio debet esse breuis. dicit enī Math. vj. Orantes aut nolite multū loqui sicut ethnici faciūt: putāt enī q̄ in multiloquio exaudiant. Qualiter aut hoc intelligendū sit comparatum ad illud luce. xvij. Oportet semper orare & nō deficere. Et illud. j. ad thessa. v. Sine intermissione orate: est notandū q̄ vt ait sanctus Tho. in scda secunde q. lxxiij. articulo. xiiij. De oratione dupliciter loqui possumus: vno modo s̄m seipsam: alio modo s̄m causam suam. Causa aut orōnis est desiderii charitatis ex quo pcedere debet: quod quidē in nobis debet esse p̄tinuū vel actu vel virtute. Adhuc aut virtus hui⁹ desiderij in oib⁹ q̄ ex charitate facim⁹. Oīa aut debem⁹ in gloriā dei facere: vt dī. j. corin. x. & s̄m hoc oratio debet esse cōtinua. Unde augustinus. dicit ad probā: Ipsa spe fide et charitate continuato desiderio semper oram⁹. Sed ipsa oratio s̄m se p̄siderata non potest esse assidua q̄ oportet alijs opibus occupari: sed sicut dicit Augustinus. ibidē: Ideo p̄ certa interualla horarū & tēporū etiā verbis rogamus deū vt illis rerū signis nos p̄ amoneam⁹, quantūcūq̄ i hoc desiderio p̄ fecerimus nobis ipsis innotescemus: & ad hoc agendum nos ipsos acrius excitemus. Vniuscuiusq̄ enim rei quantitatis debet esse proportionata fini: sicut quantitas portionis sanitati. Unde conueniens est vt oratio tantum duret quantum est vtile ad exercitandum interioris desiderij feruorem. Cum vō hanc mensuram excedit ita q̄ sine tedio durare non potest: nō est vltim⁹ oratio protendenda. Unde Augustinus dicit ad probam: Dicuntur fratres in egypto crebras quidam habere orationes sed tamen breuissimas et raptim quodammodo iaculatas ne illa vigilanter erecta que oranti plurimum necessaria est per productiores moras euanescat atq̄ ebetetur intentio: ac per hoc etiā ipsi satis ostendunt hanc intentionem sicut non esse obuen-

dam si perdurare non potest: ita si perdurauerit non cito esse rumpenda. Et sicut hoc est attendendum in oratione singulari per comperationem ad intentionem orantis: ita etiam in oratione communi per comperationem ad populi deuotionem. Et cassianus dicit libro secundo institutionū monachorum q̄ ideo sancti patres precipiunt orationē celeri sine concludi ne forte immorantibus nobis in ea redundantia quedam spūi vel fleumatis interrumpat nostre orationis excessum. Et idcirco dum adhuc seruet velut e faucibus inimici velociter rapienda est: qui proculdubio cum sit nobis semper infestus tūc maxime assistit infestior cum contra se offerre nos preces dominovelle p̄uiderit et cogitationibus seu diuersis humoribus excitatis abducere mentem nostram a supplicationis intentione festinās: et per hoc etiam tepescere a cepto feruore p̄tendens: quāobrem vtilius censuerūt breues quidē orationes sed creberrimas fieri. Illud quidē vt frequētius deū deprecantes iugiter eidē coherere possim⁹ hoc vt insidiatis diaboli iacula que infligere tunc precipue cū oramus insistit succincta breuitate vitem⁹. Sequitur (ideo breuis debet esse & pura oratio nisi forte ex affectu inspirationis diuine gratie p̄tendat) quasi diceret instate tumultu distrabentiū cogitationū oratio debet abbreviari nisi ex affectu inspirationis diuine gratie protendat. Vbi notandū est q̄ Aug ad probam dicit vt habet in glosa. Math. vj. Nō est hoc orare in multiloquio si diutius oref. Aliud est enī sermo multus: aliud diuturnus affectus. Itā & de ipso dño scriptum est q̄ p̄noctauerit orando: & hoc vt nobis p̄beret exemplū. Et postea subdit augustinus. Absit ab orōne multa locutio sed nō desit multa deprecatio si feruens p̄seueret intentione: sic enī plus gemittibus q̄ sermonibus agit. Sequitur (In p̄uentu tamē oīno breuietur orō & facto signo ap̄iore oēs pariter surgant) Hoc aut non est accipiendū de oratione canonica q̄ certa habet capitula versus & psalmos. Nec enī nullo pacto abbrevianda ē: sed accipiendū de oratione vniuscuiusq̄ q̄ vnusq̄ apud se orat cū toto p̄uentu: sicut in fine officij religiosi

Orare in multiloquio.

Quō intelligat q̄ oīo sit breuis & q̄ de beam⁹ incessanter orare. digna doctrina de orōnis modo.

Quare debeat breuis esse oratio.

Oīo in cōuentu breuianda que sit.